

Міністерство культури України
Міністерство освіти і науки України
Національна академія керівних кадрів культури і мистецтв
Національна історична бібліотека України
Інститут вищої освіти НАПН України
Національний Темпус-офіс в Україні

МАТЕРІАЛИ

Міжнародної науково-теоретичної
конференції

**ЯКІСТЬ ВИЩОЇ ОСВІТИ:
УКРАЇНСЬКА НАЦІОНАЛЬНА СИСТЕМА
ТА ЄВРОПЕЙСЬКІ ПРАКТИКИ**

21–22 березня 2013 р.

МОДЕРНІЗАЦІЯ ОСВІТНІХ ПРАКТИК У СФЕРІ КУЛЬТУРИ І МИСТЕЦТВ

Бойко Ірина Миколаївна
асpirантка НАК

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ АКАДЕМІЧНИХ СПІВАКІВ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ УКРАЇНИ

У сучасних умовах інтегрування України до європейського простору —
блівого значення набуває питання якості вітчизняної вищої освіти. Існуючі
світі ринкові відносини висувають вимоги до конкурентоспроможності освітніх
підготовці фахівців високого рівня. З приєднанням України до Болонського
процесу у 2005 році поступова модернізація вищої освіти спрямовується на досягнення
рівня європейських стандартів навчання.

Удосконалення професійної підготовки академічних співаків здійснюється шляхом вирішення як вузькопрофесійних питань, так і питань, обумовлених культурними та соціально-історичними факторами.

Проблеми фахової підготовки академічних співаків знаходяться в центрі уваги сучасних дослідників — В. Антонюк, Б. Гнида, Н. Гребенюк, М. Жишкевич, А. Захарченко, І. Колодуб, І. Кушплера, Ю. Маслової, Г. Стасюк, О. Стакевича, О. Ткачової, Л. Цуркані, Є. Шуневича. Вони розглядають питання: особливості традицій української вокальної школи; вивчення стилізованої творчості в процесі співу; формування індивідуальності співака; стильові особливості виконання творів; упровадження інноваційних технологій у процес навчання; виток вокальної майстерності; діагностування рівня підготовки студентів; опрацювання видів вокальної техніки.

З викодом України на світовий ринок праці до співаків висуваються більш жорсткі вимоги стосовно якості звучання голосу. Поступово змінюючись існуюча в Україні стандартизація визначення типу голосів. Поширюється всесвітній підхід до голосу як інструменту, що вимагає адаптування вітчизняної школи співу до світових стандартів. У цих інтеграційних процесах необхідно спиратись на найкращі досягнення вітчизняного та зарубіжного співів.

Українська вокальна школа може забезпечити високий рівень підготовки вокалістів. Про це свідчать численні перемоги вітчизняних співаків на міжнародних конкурсах та всесвітнє визнання українських оперних артистів — А. Кочерги, В. Лук'яненця, О. Дикої, О. Микитенко. З іншого боку, наявна ситуація, коли вітчизняні навчальні заклади готують виконавців для закордонних театрів, де більш вигідна оплата праці й кращі можливості для творчої самілізації. Залишаючись за кордоном, видатні українські співаки стають відокремленими від процесу освіти на батьківщині. Постас питання: хто буде підготувати майбутнє покоління вокалістів?

Разом із поширенням культурних зв'язків відкриваються нові перспективи та можливості для створення спільних творчих проектів. Саме тому бажано спрямовувати освітні програми на активізацію міжнародного співробітництва.

У вищих навчальних закладах країн Західної Європи поширене вузька спеціалізація у підготовці вокалістів – окрім готують співаків і вчителів співу. В Україні фахова підготовка викладачів сольного співу здійснюється в курсі підготовки вокалістів-виконавців, що не може гарантувати високий рівень професійної підготовки спеціалістів з вокальної педагогіки.

Актуальними залишаються такі питання: підвищення загального рівня культури студентів, особливо виконавської; необхідність урахування різного рівня попередньої музичної та вокальної підготовки першокурсників при створенні програм навчання; вірне визначення типу голосу співака та відповідний набір репертуару; бережливе ставлення до голосу студента.

Розробка зазначених питань буде сприяти успішному вирішенню проблем підготовки висококваліфікованих виконавців та підвищенню якості вищої освіти в Україні.

<i>Покотило О. В.</i>	
Викладання курсу декоративно-прикладного мистецтва в контексті сучасних наукових практик	177
<i>Радзієвський В. О.</i>	
Мистецтво гречності і розвиток української освіти і культури.....	178
<i>Рзаєва Н. С.</i>	
Професійна освіта в галузі кіно-телемистецтва	183
<i>Романова А. О.</i>	
Актуальні питання підготовки івент-менеджерів в Україні.....	184
<i>Сорока І. І.</i>	
До проблеми навчання акторів – майбутніх носіїв художнього слова	185
<i>Терещенко-Кайдан Л. В.</i>	
Освіта – дослідження – інновації у діалозі українсько-грецьких зв'язків.....	188
<i>Філіна А. П.</i>	
Освіта як основний чинник культуро творення	192
<i>Філіна Т. В.</i>	
Навчальний курс «Крайнознавство» в системі підготовки фахівців у сфері дозвілля.....	194

**МОДЕРНІЗАЦІЯ ОСВІТНІХ ПРАКТИК
У СФЕРІ КУЛЬТУРИ І МИСТЕЦТВ**

<i>Бойко І. М.</i>	
Актуальні питання професійної підготовки академічних співів в ВНЗ України	196
<i>Бондаренко О. М.</i>	
Функціонування закладів культури та управління ними в сучасних умовах	197
<i>Довгань О. В.</i>	
Соціологія мистецтва як форма полікультурного спілкування	199